

פרשת קדושים

(דף פ' ע"א)

וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר. (ויקרא יט) דְבַר אֵל כָּל עֵדֶת
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם קְדוּשִׁים תִּהְיוּ כִּי
 קְדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם. רַבִּי אֶלְעָזָר פֶּתַח לְדְרוֹשׁ בַּעֲנִין
 הַקְדוּשָׁה בְּמָה שֶׁכְּתוּב (תהלים לב) אֵל תִּהְיוּ כְּסוֹם כְּפָרֶד אֵין הָבִין
 וְגו'. בְּכַפָּה זְמַנִּין אֲזַרְיִיתָא אֶסְהִידַת בְּהוּ בְּבִנֵי נְשָׂא
 בְּכַמָּה פַעֲמִים הַתּוֹרָה מְזַהֵרָה אֶת בְּנֵי הָאָדָם, כַּמָּה זְמַנִּין אַרְיִמַת קָלִין,
 לְכָל סְטָרִין לְאַתְעָרָא לְהוּ כַּמָּה פַעֲמִים הִיא מְרִימָה אֶת קוּלָּה לְכָל הַצַּדִּיקִים
 לְעוֹרֵר אוֹתָם מִתְרַדְמַת הַיֵּצֶר, וּפְלָהוּ דְמִיכִין בְּשִׁנְתָּא בְּחֻבִּיהוֹן
 (ס"א בְּחֻרְיָהוֹן), וְכוּלָּם יִשְׁנִים וְשִׁנָּה בְּחֻרֵי עֵינֵיהֶם [א] לָא מְסַתְּפְלִין וְלָא
 מְשַׁנְיָחִין בְּהֵיךְ אַנְפִּין יְקוּמוֹן לְיוֹמָא דְדִינָא עֲלָאָה לָא
 מְבִיטִים וְלָא מְתַבּוֹנְנִים עַל הַעֲתִיד בְּאִיזָה פְּנִים יְקוּמוּ לְיוֹם הַדִּין הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא, כִּד
 יִתְבַּע לֹזֶן מְלַכָּא עֲלָאָה עֲלִבּוֹנָא דְאֲזַרְיִיתָא כַּאֲשֶׁר יִתְבַּע מֵהֶם
 הַמֶּלֶךְ קוּב"ה אֶת עֲלִבּוֹנָה שֶׁל תּוֹרָה, דְּצוּוֹתָת לְקַבְּלִיהוֹן וְלָא אֶתְהַדְרוּ
 אַנְפִּין לְקַבְּלָהּ שְׂצוּחָה כְּנֶגְדָם שִׁבּוּאוּ לַעֲסוֹק בָּהּ וְלִקְיִים מְצוּוֹתֶיהָ וְהֵם לָא חֲזוּרֵי

❦ אור הרשב"י ❦

[א] ירצה לומר שהשינה בחורי עיניהם על
 תוקף שנתם שעיניהם נובעות שינה, אור יקר
 (תיקון לה ב"ב שער ג סימן ד) והרא"ג פירש
 לפי שעניינים להם ולא יראו נמצא שאותם
 עיניים אינם אלא חורים.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

פניהם כנגדה, **דְּכַלְהוּ פְּנֵימִין בְּכֹלָא** שהם כולם פגומים בכל מיני עבירות
דְּלֹא יָדְעוּ מְהִימְנוּתָא דְּמַלְכָּא עֲלָאָה לפי שאינם יודעים את אמונת
המלך העליון, כי מי שאיננו יודע תורה הנקראת עץ חיים אין לו חלק בחיים העליונים ולא
בשום מדה מהמדות, **וְוִי לֹוֶן, וְוִי לְנַפְשֵׁהוּן** אוי להם אוי לנפשם כי הם פגומים
בגוף ובנפש (אור החמה) ♦

התורה מתרה בבני האדם לא ללכת אחרי הבלי העולם

דְּהָא אִזְרִייתָא בִּיהַ אַסְהִידַת וְאַמְרַת שהרי התורה מתרה ואומרת
(משלי ט) **מִי פָתִי יִסּוּר הֵנָּה** מיהו הנמשך בפטיות ליבו אחר הבלי
העולם, יסור הנה להתענג ולהתעדרן בתורה הקדושה **חֲסֵר לֵב** (ס"א וְאַמְרָה)
אַמְרָה לֹו וכן מי שהוא חסר לב שיסור הנה כדי שאומר לו המשך הכתוב שם "לכו
לחמו בלחמי ושתי ביין מסכתי" שפירושוהו חז"ל על מלחמתה של תורה ויינה של תורה. ♦

חסר לב שאין אמונה בליבו

מֵהוּ חֲסֵר לֵב. דְּלִית לֵיהַ מְהִימְנוּתָא ושואל ומהו חסר לב, ומתרץ
שאין בו אמונה בליבו, **דְּמֵאן דְּלֹא אִשְׁתַּדַּל בְּאִזְרִייתָא, לֹאוּ**
בִּיהַ מְהִימְנוּתָא וּפְגִים הוּא מְכֹלָא כי מי שאיננו עוסק בתורה אין בו
אמונה ופגום הוא מהכל. ♦

הבינה קראה לאדם חסר לב ופגום

(ס"א ואמרה) **אמרה לו, אמרה לו מיבעי ליה** ושואל הרי התורה מכריזה שמי שהוא פתי יסור הנה כדי שאומר לו שהוא חסר לב וא"כ היה צריך לומר 'אומרה לו' ולא 'אמרה לו' בלשון עבר, **כמה דאת אמר** וכמו שכתוב (תהלים מב) **אמרה לאל סלעי, מהו אמרה. אלא לאכללא ולא תוספא אזרייתא דלעילא** ומתרץ מה שכתוב אמרה לו הוא בא לכלול התורה שלמעלה היינו שהיא הבינה כי אם היה כתוב אמרה לו היה משמע שזו"ן אומרים לו כן, אבל עכשיו שכתב 'אמרה לו' משמע שזו"ן אומרים שהבינה אמרה לו לאתו האדם כך, **דהיא קרייה ליה חסר לב, פגים ממהימנותא** והבינה היא שקראה לו חסר לב ופגום מהאמונה.

כל מי שאינו עוסק בתורה הקדושה אסור להתקרב אליו להשתתף עימו ולעשות איתו מסחר

דהכי תנינן, כל מאן דלא אשתדל באזרייתא שכך למדנו כל מי שאינו עוסק בתורה הקדושה **אסיר למקרב לגביה, לאשתתפא בהדיה, ולמעבד ביה סחורתא** אסור להתקרב אליו להשתתף עימו ולעשות איתו מסחר, **ופל שפן למהד עמיה באורחא** וכל שכן שאסור ללכת עימו בדרך כי אפילו להתקרב אליו לשותפות או סחורה שהוא נמצא

עימו רק לפי שעה אסור כל שכן שאסור לשהות עימו זמן ארוך בדרך [ב]. **דְּהָא לֵית**

אור הרשב"י

עליה, כענין שנאמר: "ויהיו בעיניו כימים אחדים באהבתו אותה" (בראשית כט, כ). ויזהר שלא יתעסק בחכמות החיצוניות הריקות והרעות, ולא יתחבר אל השוגים כם פן ישילוהו וינטו רגליו. ולמוד החכמה יצילוהו מזה שלא ישילוהו הכופרים, ולא יגהה בספריהם ולא יאזין לדבריהם. ועל ידי ההקדמות האלה יצליח בעבודה עכ"ל. והרמח"ל במסילת ישרים (פרק ה) מנה החברה הרעה למפסידי הזהירות וכתב: והמפסיד השלישי [למידת הזהירות] הוא החברה, דהיינו, חברת המפשים והחוטאים, והוא מה שהכתוב אומר (משלי יג): ורועה כסילים ירוע. כי הגה אנחנו רואים פעמים רבות אפילו אחר שנתאמת אצל האדם חובת העבודה והזהירות בה, יתרפה ממנה או יעבור על איזה דברים ממנה כדי שלא ילענו עליו חבריו או כדי להתערב עמהם, והוא מה ששלמה מזהיר ואומר (שם כד): ועם שונים אל תתערב. כי אם יאמר לך אדם (כתובות יז): לעולם תהא דעתו של אדם מעורבת עם הבריות, אף אתה אמור לו, במה דברים אמורים, בבני אדם שעושים מעשי אדם, אך לא בבני אדם שעושים מעשי בהמה. ושלמה מזהיר עוד (משלי יד): לך מנגד לאיש כסיל.

ודוד המלך אמר (תהלים א): אשרי האיש אשר לא הלך וגו', וכבר פירשו, זכרונם לברכה (ע"ז יח): אם הלך, סופו לעמוד. ואם

[ב] וכל אדם צריך להתבונן ולהשגיח ביתר שאת על עצמו וביתו ובניו להתרחק מחברה רעה ומחברים רעים המבלים זמנם בהבל וריק וכל עמלם בתוהו אשר לא יועיל ויחפש תמיד להיות בחברה טובה שגורמת לו להתקרב יותר אל השי"ת לעבודתו ולתורתו, ובגמרא ברכות (טז): איתא שרבי אלעזר בטר דמסיים צלותיה היה מתפלל "ותקננו בחבר טוב ויצר טוב בעולמך" ורבי בטר צלותיה היה מתפלל "ותצילנו מיצר הרע וחבר רע".

ובגמרא פסחים (מט): אמר רבי אלעזר עם הארץ אסור להתלוות עמו בדרך, שנאמר כי הוא חייך וארך ימך, על חיו לא חס – על חיי חבירו לא כל שכן.

ורבינו יונה על הפסוק שמע בני מוסר אביך וכו' כתב וז"ל (משלי פ"א פסוק ח): צריך להקדים ארבע הקדמות להצליח בעבודת השם: הראשונה, שיקדים בחברת הטובים והמלמדים להועיל, ויחפוץ לשמוע מוסרם, שנאמר: "ושונא תוכחות בער" (להלן יב, א); "שונא תוכחת ימות" (שם טו, י).

והשנית, יזהר מכל חברה רעה, ולא יתחבר לרשע פן ישילוהו.

והשלישית, יתן אל לבו העונש והשלום והגמול והשכר, ויירא את השם כי אין הצלחה לעבודה מבלעדי היראה.

והרביעית, יתעסק בחכמה, ותהי חביבה וחשוקה בעיניו, ויטרח בה ויקל בעיניו טרחו

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000